

ako bi napravili električno podjetje, moralo bi to podjetje k travniki v Sturmovcih napraviti najmanj en most čez Dravo. Stara želja prebivalstva bi se torej izvršila. Mislimo, da ni nikogar na dravski dolini, ki bi važnost te zadeve ne izpoznal.

3. Kmetje na dravskem polju ne morejo biti bogatini, kajti zemlji se mora kos kruha tako rekoč s prsti izgrebsti. V visokih delih dravskega polja bi bilo treba zemljo napajati (Bewässerung) in jo s tem zboljšati. To je seveda pri sedanjih razmerah popolnoma izključeno in nemogoče. Prebivalci pa so gotovo že važnost takega skupnega izboljšanja zemlje izpoznali. V slučaju, da se električno podjetje ustanovi, bi bilo to napajanje zemlje in izboljšanje dravskega polja mogoče in bi se gotovo storilo. Vrednost zemlje bi potem v veliki meri narasla. Električno podjetje s kanalom bi torej ne vzelo kmetom domače grude, pač pa bi vrednost te grude podvojilo. To je v gospodarskem oziru velepomembno! Zgornje dravsko polje postalo bi lahko kakor vrt in kmetje bi na rodovitnejši zemlji gotovo več prisluzili nego na revni in suhi. Le pomislite malo!

4. V drugem delu dravskega polja je stvar zopet narobe. Vsled Drave so travniki tam močvirnati, kislja krma raste na njih, kmetovo delo se komaj izplača. Posebno hudo prizadete so v tem oziru občine Stojenci, Meretinci, Malavas, Gajovci in Formin. Že davno je izdelan večji načrt za odpeljavanje vode iz teh travnikov. Al doslej ni bilo mogoče želji prebivalstva v polnem obsegu ustreči. S kanalom odnosno s celim električnim podjetjem bi bilo to odvajanje vode le igrača. Travniki bi se izboljšali, posestva bi dobila veliko večjo vrednost, gospodarstvo dravskega polja bi krasno napredovalo. Ali nasprotniki tega podjetja res te stvari ne premislijo? Ali ne razumejo, da mora kmet dandanes skoraj bolj z glavo nego z rokami delati? Dravsko polje bi postalo rodovitno in kdor se temu zoperstavlja, ta jemlje kmetom bodočnost. Tega treba premisliti!

5. Prav pametno je tudi dejstvo, da bi v slučaju uresničenja električnega tega podjetja prebivalstvu prizadetih občin gledé občinskih

doklad bilo pomagano. Doslej plačujejo posamezne občine prav visoke doklade, kar je v teh časih splošne druginje za kmete prav občutno. Ako bi se pa električno podjetje uresničilo, moralo bi v vseh teh občinah večino doklad plačati in bi bili torej kmetje veliko manj obloženi. Tudi to gre visoko v denarje!

(Naprej pride!)

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z

Dama

„Steckenpferd“ lilijanim mlečnim milom (znamka „Steckenpferd“ od Bergmann & Co. Tetschen z. E. Kos za 80 h se dobi v vseh apotekah, drožerijah in trgovinah s parfumom itd.

891

Dopisi.

Sv. Marjeta dr. p. V „Straži“ št. 85 od 21. julija 1911 mi dobro znani dopisnik predbaciva, da bi jaz rad gospodaril v občini Marjeti, da bi jo rad v prid mojih političnih namenov razdelil v dve občini, ter mi je že postavil vojnega ministra (Malek), ministra za industrijo (Löschnig), za zunanje zadeve (Gril), za uk (Čelofiga) in trgovinstvo (Kalčič). Finančnega ministra mi bojda ni mogel radi pomanjkanja postaviti. Takaj pa prosim dopisnika, da morebitno on prevzame to častno službo. Občane svari pred razdelitvijo, češ da bi potem bilo preveč stroškov in bi on premalo dobil. Brezpotreben strah. Prepotrebno razdelitev sicer uvidi, a želi le, da bi jo strokovnjak, kakor je on, in ne jaz, ki ženem po njegovi izjavi posili nemško politiko, izvršil. Mu ne zabranim, a dvomim na njegovi zmožnosti. Da pa vidijo bralci vrlega „Stajerca“, kako so klerikalci vsaki prepotrebni reči nasproti, ako se naprosi jo izvršiti jim nepovoljna oseba, blagovolite mi g. urednik samo danes nekaj več prostora, da nujno potrebo delitve občine sv. Marjeta dr. p. v kratkih potezah dokažem in dopisniku „Straže“ jezik zavežem. Občina sv. Marjeta dr. p. obsega tri vasi: davčno

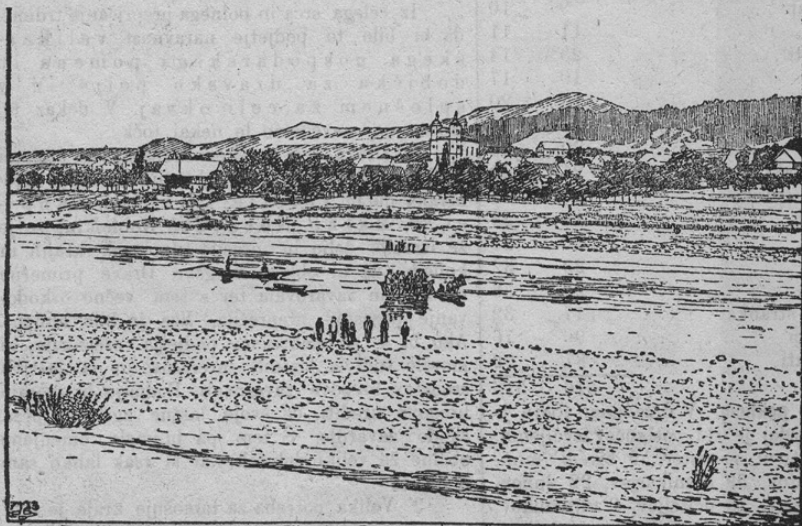
občino sv. Marjeta dr. p. in davčno občino Prepolje z Trničami okraj Maribor. Šolski okoliš M. (M. = sv. Marjeta dr. p.; P. = Prepolje; T. = Trniče, Š. = Sentjanž dr. p.) tvori davčno občina M. in v davčno občino P. spadajoča vsa T. med tem ko so vsolane P. v šolski okoliš Š. okraj Ptuj. Postavno bi morala občina M. šolske stroške plačati za šolo v M. in Š. Tedaj Prepoljci bi plačevali k naši šoli, M. in T. pa k Š. šoli. Zdaj smo pa dospeli tja, kam dopisnik „Straže“ tako moli. Cenjeni bralci, sledite mi sedaj pazno! Reč ne gre zatagadelj: Leta 1871 je davčna občina M. prosila visoki dež. šol. svet Gradec za dovoljenje enorazredne šole in se je s pismeno pogodbo zavezala, to šolo za 10 let s a m a vzdrževati. Šola je bila pod tem pogojem dovoljena. Leta 1892 so Trničani, kateri so bili do tega časa vsolani k Š. prosili za vsolanje k M. To se jim je dovolilo, ker so potom pogodbe plačali v kraj. šol. blagajno M. 1000 K. Šola v M. se je razširila v dvorazrednico. Vsled teh pogodb se ne zamore tirjati od Prepoljcev, da bi plačevali prispevke k šoli sv. M. Ker pa tvorijo kakor rečeno P. in T. eno davčno občino, ni mogoče potom doklad pridobiti od Trničanov potrebnih šolskih prispevkov, brez da jih soplačujejo Prepoljci. Razdelitev davčne občine P. kakor cele občine M. v 2 občini in sicer v obč. Prepolje in obč. sv. Marjeta dr. p. z Trničami je tedaj nujna potreba in se Prepoljci, Trničani in Marječani, kakor so mi zagotovili, ne bodo dali od „Stražinega“ hujšaka zapeljati, kajti njim kakor meni je red prva, politika pa zadnja briga. Dopisuna „Straže“ pa pomilujem da kot se imajočega domačina ne pozna domačih razmer bolj natanko. To je moja zadnja beseda in se v tej zadevi ne pustim s „Stražo“ in tutti quanti listi v nikako polemiko.

Aug. Achitsch, nadučitelj.

Sv. Marjeta na d. p. Dragi „Stajerc“, dovolj mi mali prostor, da ti naznamim naše razmere od našega kaplana. Naš kaplan Alojzij Kramaršič je bil hudo bolan in ta bolezen se imenuje politika. Pred volitvo je iskal zdravila, on je letal od vasi do vasi, od hiše do hiše in je vsakega nagovarjal, katerega poslanci bi moral voliti. Mi bi kaplanu svetovali, da bi se bolj za cerkev brigali, kakor pa za volitvo, hoče vsak sam volil kakor hoče. Dalje pri sv. Marjeti imamo cerkev in v tej cerkvi je svetnik

Suša.

V raznih krajih nastopila je vsled pomanjkanja dežja in hude vročine suša z vsemi svojimi grozovitimi posledicami. Hudo občutijo to tudi ob reki Elbe na Češkem. Prva naša slika kaže to reko, ki je vsled suše tako plitva, da so nastali celi otoki in se lahko z vozmi čez peljajo. V ozadju slike vidimo mesto Bodenbach-Tetschen. Še bolj zanimiva je druga naša slika. Sredi v reki Elbe se nahajata namreč dva velika kamenja. Po navadi sta pokrita od deroče vode, a le v dolgih letih enkrat se pokažeta. Kadar namreč suša velika in reka vsled tega nizka, prideta kamenja na dan. Med ljudstvom imata ta dva kamenja žalostni pomen. Imenujejo ju namreč „Hungersteine“, ker se le

Der Wassermangel in der Elbe bei Bodenbach-Tetschen in Böhmen.

takrat pokažeta, kadar preti deželi vsled suše lakota. Letos se kamenja zopet vidita. Kamenja imata izredno veliko starost; od 15. stoletja sem namreč se je nanje najnižje stanje vode zapisavalo. Najstarejša številka je iz leta 1417. Poleg tega so napisane na kamenju besede:

„Wen du mich siehst, dann weine“ („kadar me vidiš, jokaj“). Mnogo pripovedk je vezanih na to kamenje. Tako se poroča, da so l. 1477 skozi tri mesece tamošnji velikanski gozdovi goreli. L. 1472 ni deževalo od binškošni naprej skozi 12 tednov; ure daleč so morali vbogi ljudje po

Die Hungersteine in der Elbe.

vodo hiteti; voda je bila takrat dražja nego vino. L. 1518 od začetka septembra pa do konca decembra ni več deževalo, tako da so bili vsi mlini vstavljeni. Leta 1842 ni deževalo 4 mesece dolgo itd. Posledice suše pa naši čitatelji itak sami poznajo.